RAID ANCHETĂ

ITINERAR FOTBALISTIC BRAŞOVEAN

Drumeţind pe meleagurile braşovene, constaţi că sportul a avut dintotdeauna pe aci, prieteni devotaţi. Voleiul şi baschetul, tenisul şi sporturile de iarnă, alpinismul şi handbalul, şi atîtea alte discipline sportive au dat nenumărate promoţii de tineri, din care s-au recrutat mulţi dintre sportivii de frunte ai ţării.

Acum, printre filele numeroase ale evidenţei, figurează 18.062 de sportivi legitimaţi. Şi dintre aceştia, **mai mult de o treime sînt fotbalişti !** Aceasta înseamnă că pe orice itinerariu ai merge, balonul rotund va răspunde prezent.

SĂ NE LUĂM DECI BUSOLA!

Ca să te poţi descurca lesne pe aceste itinerarii (chiar avînd la-ndemînă semnul de marcaj al balonului rotund !) ai desigur, nevoie şi de o busolă. Or, noi am considerat că aceasta o poate constitui tabloul cifric al fotbalului braşovean. Iată-l : regiunea numără 6.250 de fotbalişti legitimaţi care activează în 153 de secţii de fotbal afiliate. *Regiunea are în campionatul republican 10 echipe :* Steagul roşu *în categ. A*, Metrom-Braşov, Gaz metan Mediaş şi C.S.M. Sibiu *în „B", iar* Tractorul Braşov, Oltul Sf. Gheorghe, Chimia Făgăraş, Faianţa Sighişoara, A.S.A. Sibiu şi Metalul Copşa Mică *în „C".*

În campionatul regional sînt angrenate 24 de echipe (2 serii a 12 echipe). Toate acestea au şi formaţii de juniori *iar Braşovul, Făgăraşul şi Sibiul se mîndresc şi cu echipele celor mai mici jucători.*

Marea majoritate a fotbaliştilor joacă în categorii inferioare, 130 au categoria a doua de clasificare, iar 13, categoria I (suporterii superstiţioşi ai „stegarilor" ne-au spus că din cauza acestei cifre „fatidice", echipa lor favorită se află pe ultimul loc al clasamentului !).

Numărul terenurilor omologate este de 162, la acestea adăugîndu-se 151 terenuri simple, din care 135 la sate.

Trebuie spus însă că la Braşov (unde există patru stadioane) în ultimii ani s-au desfiinţat patru terenuri de fotbal, construindu-se doar unul nou. Avînd în vedere perspectivele de dezvoltare ale oraşului (aici sînt şi foarte mulţi tineri elevi, studenţi, muncitori) UCFS regional, precum şi organele locale trebuie să se gîndească serios la această bază necorespunzătoare.

Colegiul regional de antrenori numără 36 de membri. *Iar cei* 350 de arbitri *sînt răspîndiţi în toată regiunea (cei 19 din lotul republican sînt astfel categorisiţi : patru de „A", cinci de „B", 10 de „C").*

Avînd, deci, „busola" în buzunar, să pornim la drum !

COMISII, COLEGII ŞI... REALITATEA

Primul popas, la comisia regională de fotbal unde am discutat cu doi dintre membrii săi : tov. Chifor Zaharia şi G. Slușaru, *primul fiind preşedintele colegiului regional de arbitri, iar celălalt, preşedintele subcomisiei de competiţii.*

În general, comisia regională de fotbal duce o viaţă organizată, întrunindu-se regulat şi discutînd diverse probleme pe marginea competiţiilor, a disciplinei etc. În munca acesteia, campionatul desfăşurat în cuprinsul regiunii are prioritate, membrii comisiei deplasîndu-se mult, cunoscînd realitatea îndeaproape.

Am desprins din discuţia cu cei doi tovarăşi, opinia lor comună că nivelul fotbalului practicat în campionatul regional nu s-a îmbunătăţit prin crearea a două serii în locul uneia singură. Urmărindu-se în unele cazuri doar numărul echipelor şi situaţia scriptică, s-a ajuns la formalism ca în raionul Agnita. Aici, din vina Consiliului raional UCFS (*preşedinte* St. Farcaş), campionatul este ca şi inexistent, meciurile disputîndu-se fără nici un program, la întîmplare, *iar comisia raională şi colegiul de arbitri fiind de ani de zile, în formare. Rezultatul ? La sfîrşitul campionatului trecut,* raionul Agnita n-a putut prezenta o echipă campioană în barajul pentru campionatul regional.

Acolo unde se munceşte însă cu pasiune şi pe primul plan se află perspectiva, rezultatele sînt frumoase. Iată, de pildă, în raionul Sf. Gheorghe, din cele 90 de asociaţii sportive cu secţii de fotbal în campionatul raional au fost admise numai 24 (cele mai bune echipe), împărţite în două serii. Şi un lucru demn de subliniat : cele din prima serie au şi echipe de juniori. *Aceeaşi preocupare pentru practicarea unui fotbal de calitate, pentru antrenarea în sport a tinerilor muncitori din fabricile şi uzinele respective, se observă la asociaţiile* Rulmentul *Braşov,* Celuloza *Zărneşti,* Torpedo *Tohan,* Măgura Codlei, Colorom, Vitrometan *Mediaş,* Victoria *Copşa Mică,* C.I.L. Blaj, *echipe cu o bună pregătire şi comportare în campionatul regional.*

Activitatea comisiei regionale (preşedinte : Şt. Fărcaşu) nu s-a axat întotdeauna pe problemele esenţiale. Comportarea echipelor divizionare, activitatea secţiilor de fotbal, nu au intrat în raza ei analitică. Este foarte adevărat că desfăşurarea campionatului regional şi a celor raionale îşi are importanţa ei. Dar osmoza care trebuie să existe între diversele categorii ale fotbalului braşovean, pentru depistarea şi promovarea talentelor locale, nu trebuie stimulată şi urmărită îndeaproape de această comisie ?

Colegiul regional de antrenori (*preşedinte* Marinescu Gh.) se întruneşte periodic şi dezbate diferite teme, cum au fost *„Pregătirea psihică înainte şi în timpul jocului" şi lecţia practică „Exerciţii pentru îmbunătăţirea finalizării" (referent N. Roman cu echipa Tractorul) ţinute la şedinţa din octombrie. Dar, o dată plecaţi din şedinţe,* ce aplică *antrenorii şi tehnicienii respectivi la echipele lor ?* Jocul echipelor fruntaşe din Braşov, ca şi rezultatele obţinute de ele, nu lasă să se întrevadă eficacitatea muncii colegiului. *Iată un alt exemplu : la ultima sesiune a cabinetului metodico-ştiinţific regional (februarie 1966) unde s-a dezbătut tema : „Îmbunătăţirea calităţii antrenamentului", fotbalul a fost prezent cu două referate :* „Antrenamentul în circuit al fotbaliştilor de la Steagul roşu" — *referent N. Proca* — şi „Schimbările de ritm şi circulaţie, ca armă tactică" — *prezentat de S. Ploieşteanu. Interesante intervenţii, desigur, cu referiri teoretice preţioase, dar după cum arată realitatea, ele nu s-au materializat, aşa cum era necesar, într-o bună comportare a echipei pe teren. Discrepanţa între teorie şi practică este, în acest caz, evidentă.*

DE SUB TÎMPA, LA CIBIN

Itinerariul nostru a cuprins şi Sibiul, un alt important punct pe harta fotbalistică a regiunii. Cartea de vizită : patru terenuri (deocamdată cumulînd fiecare, doar cîte un singur atribut al stadionului modern), două echipe divizionare în campionatul republican, zece formaţii în campionatul orăşenesc, şase echipe de juniori şi şapte echipe de pitici, o comisie orăşenească de fotbal în care entuziasmul preşedintelui **Toma Săvescu** şi secretarului **Gh. Moise** — cei mai vechi activişti sportivi obştești din oraş, cu peste 20 de ani de activitate — constituie caracteristica principală.

Despre echipe „mari" nu sînt multe de spus. Se preconizează o remaniere a actualului lot al C.S.M., pe baza promovării unor tineri jucători sibieni din categorii inferioare, cum ar fi **Muţiu, Ciorcoveanu şi Stîngu,** care să se alăture lui **David** şi **Vuici,** ridicaţi din echipa de juniori. Iar despre A.S.A. se spune că este o echipă mereu în refacere, an de an tînjind după un lot stabil de jucători.

Cei mai mici jucători promit ieşirea din anonimat. După cum ne-au relatat cei doi secretari ai clubului C.S.M., **Gh. Jula şi I. Petculescu,** în organizarea subcomisiei de juniori şi copii se desfăşoară un campionat de pitici cu participarea a şapte echipe. Se remarcă cele două echipe ale şcolii sportive de elevi. Aici, priceperea şi entuziasmul prof. **T. Todoran** (absolvent I.C.F. cu specialitatea fotbal) dă roade. Echipa de juniori a aceleiaşi şcoli participă cu bune rezultate în campionatul republican.

Şi vorbind despre entuziaşti să amintim şi pe muncitorul strungar **Radu Cernuşcă,** instructorul sportiv al asociaţiei Metalul I.O.S., care se ocupă cu egal interes de echipa de seniori (lideră în campionatul orăşenesc) cît şi de micii jucători din cartierul întreprinderii (echipa **Viitorul,** fruntaşă în campionatul orăşenesc de copii).

LA „STEGARI", OBIECTIVE RĂMASE PE HÎRTIE

Să dăm cezarului ce-i al cezarului (deşi „stegarii" nu se bucură acum de o poziţie... împărătească) şi să spunem totuşi că Steagul roşu este de mulţi ani trimisul braşovean în eşalonul superior al fotbalului nostru. *În cei 10 ani de existenţă în categoria A, echipa braşoveană s-a numărat printre protagonistele care au ocupat un loc în prima jumătate a clasamentului. Ea a adus totodată, cu ani în urmă, prima cupă oficială cucerită de o echipă românească de club : „Cupa balcanică".*

Pentru a descifra însă labirintul comportării „stegarilor" în această primă parte a campionatului, busola pe care o aveam la îndemînă s-a dovedit insuficientă. De aceea am avut nevoie de mai mulţi „ghizi" ca să putem ieşi la liman. Cine au fost ghizii ? *Dumitru Furnică* — vicepreşedinte cu probleme tehnice al Consiliului regional UCFS, *Silviu Ploieşteanu, Nicolae Proca* şi *Ştefan Hidişan* — antrenori la clubul *Steagul roşu, Ion Chihaia* şi prof. *Teodor Verdeş* — secretari ai clubului *Steagul roşu, Iuliu Jenei* — jucător în echipa *Steagul roşu.*

D. FURNICA — „Ştiţi care este obiectivul planificat al echipei pentru campionatul în curs ? Locul I—III, şase jucători în lotul olimpic (Ivăncescu, Năftănăilă, Pescaru, Goran, Györfi), doi în cel de tineret (Pîlca şi Alecu). Frumoase obiective ! Dar acum la jumătatea campionatului, ele au rămas tot pe hîrtie : echipa se află la polul opus al clasamentului, cei trei atacanţi vizaţi pentru lot (Gane, Goran, Györfi) au marcat în total patru goluri, iar Pîlca dovedeşte o formă slabă care a costat chiar puncte în clasament. De ce ? Sînt multe de spus în privinţa cauzelor, eu voi enumera doar cîteva : *din vina secţiei de fotbal şi a conducerii clubului care nu au găsit perspectiva justă* (neajutaţi în acest sens nici de Consiliul regional UCFS) *promovarea elementelor talentate din regiune se face cu multă zgîrcenie ; procesul de instruire e insuficient şi sînt de părere că echipa a pornit în acest campionat cu o pregătire necorespunzătoare".*

I. CHIHAIA — „Echipa se află într-o formă slabă de la începutul campionatului. Ceea ce numim „antrenamentul invizibil" *(efortul conştient al fotbalistului de a-şi menţine şi consolida forma sportivă pe baza unui regim optim de viaţă, adecvat propriului organism)* este ca şi inexistent la noi, *jucătorii fiind de altfel preocupaţi de probleme minore şi uneori meschine.* Citez în acest sens pe *Alecu, Necula, Goran.* Cred că apropiata analiză în cadrul Consiliului regional UCFS va contribui la tragerea concluziilor necesare şi la măsurile ce se impun.

T. VERDEŞ — „Mulţi componenţi ai formaţiei actuale au venit la de-a gata, culegînd lesne ceea ce au semănat cu pasiune şi trudă vechea generaţie de „stegari", adevăraţi reprezentanţi ai celor 12.000 de constructori de autocamioane. *Corelaţia dintre drepturi şi îndatoriri nu este respectată, mulţi dintre jucători participînd cu minimum de eforturi la antrenamente şi anulîndu-şi apoi, printr-o greşit orientată alimentaţie, odihnă şi recreaţie, bruma de pregătire obţinută.*

Şi conducerea clubului îşi are partea sa de răspundere, pentru că sancţiunile tîrzii aplicate în cazurile cele mai izbitoare, lui Adamache şi Pescaru (primul, devotat cu trup şi suflet lui Bachus, a dezertat din echipă, iar secundul, nesatisfăcîndu-i-se „urgent" cererea de a i se mări apartamentul, a refuzat să se mai pregătească), nu pot suplini o perseverentă muncă de educare a fotbaliştilor, care să ţină cont de aportul *concret* al fiecărui jucător la *rezultatele* echipei, la atmosfera de *muncă* din cadrul ei".

ŞT. HIDIŞAN — *„Echipa n-are în momentul de faţă coeziunea morală necesară.* Jucătorii, dacă stau împreună o săptămînă, nu discută mai nimic despre fotbal, despre echipă".

S. PLOIEŞTEANU — „Iluziile nu-şi mai au acum rostul, dar nici pripeala. *Or, jucătorii noştri îngrijoraţi tot mai mult de situaţia precară a echipei, se pripesc, vor să realizeze dintr-un şut, într-un minut, ce n-au realizat pînă acum în ore de antrenamente şi joc".*

N. PROCA — „Situaţia actuală din echipă este consecinţa atitudinii şovăielnice faţă de abaterile unor jucători, atît din partea antrenorilor cît şi a conducerii clubului. *Nesancţionarea la timp, abaterile la început mici, au luat amploare, ajungînd să lovească direct în rezultatele echipei"* (declaraţie făcută ziarului regional *„Drum Nou").*

I. JENEI — „Unii dintre coechipierii mei intră pe teren în virtutea numelui, dar *valoarea nu se confirmă prin nume, ci printr-o comportare bună pe teren, folositoare echipei".*

Ce se desprinde din cele consemnate mai sus ? În primul rînd că interlocutorii noştri sînt preocupaţi de actuala stare de fapt, necorespunzătoare, şi că posedă unele elemente necesare unei analize temeinice a comportării echipei. Şi în al doilea rînd, că unii dintre ei se feresc încă să pună „punctul pe i", evitînd să detalieze răspunderile, să numească cauzele reale.

Ne-am fi aşteptat ca S. Ploieşteanu, antrenor cu experienţă şi care de mulţi ani munceşte cu aceiaşi jucători, la acelaşi club, să nu ne ofere doar explicaţii vagi.

La comisia regională de fotbal ni s-a spus că antrenorul S. Ploieşteanu este refractar criticii şi sugestiilor. Dar de cîte ori în acest an, a fost dezbătută aici activitatea secţiei, a echipei sau antrenorilor de la *Steagul roşu ?* Niciodată !

D. Furnică este de părere că secţiile de fotbal ale marilor cluburi braşovene se comportă de parc-ar fi „stat în stat". Dar ce a împiedicat Consiliul regional UCFS (în afara propriei comodităţi) să le încadreze, aşa cum se impunea, în rînd cu celelalte, controlîndu-le şi analizîndu-le munca periodic ?

CÎŢI RĂMÎN DIN CEI TALENTAŢI ?

O problemă care a revenit mereu în discuţiile purtate, a constituit-o depistarea, creşterea şi folosirea tinerilor fotbalişti talentaţi.

Iată consemnată mai jos convorbirea unora dintre interlocutorii noştri care, prin natura preocupărilor lor cunosc bine situaţia.

— Ani la rîndul, în taberele republicane de juniori, tineri fotbalişti braşoveni au avut mulţi reprezentanţi — deschide discuţia **St. Hidişan,** preşedintele subcomisiei regionale de juniori. Talentul îi impune pe unii dintre aceştia pînă în loturile reprezentative de juniori, cum au fost, mai recent, cazurile lui Rotaru şi Cadar, ambii crescuţi la **Steagul roşu.** Ce fac ei în prezent ? Rotaru, nefiind întrebuinţat în echipa I a plecat la Mediaş în categoria B, iar Cadar, deşi se află în lotul primei echipe, a jucat o singură dată.

— Într-adevăr, adaugă **I. Chihaia,** clubul **Steagul roşu,** ca reprezentant al fotbalului braşovean în categoria A, n-a ştiut să-şi creeze o pepinieră proprie. Juniori buni am avut şi adaug la cei amintiţi de **Hidişan, pe Damian, Berekmer** şi **Ciupa,** dar după juniorat nu le-am putut găsi un cadru corespunzător pentru a-i roda în meciuri de campionat (eventual, temporar, în alte echipe braşovene).

— În acest sens, intervine **T. Verdeş, propun organizarea unui campionat destinat echipelor de tineret sau rezerve,** în care să joace cei care, depăşind vîrsta junioratului, îşi aşteaptă titularizarea în primele echipe. Iar pentru creşterea copiilor şi juniorilor să avem numai **antrenori specializaţi,** cu o certă perspectivă morală şi materială, absolut identică cu cea a antrenorilor echipelor din campionatele republicane.

— În sprijinul ultimei probleme ridicată de prof. Verdeş, spune **St. Hidişan,** vreau să amintesc situaţia clubului **Tractorul,** de unde anual ies promoţii bune de juniori şi copii (aci sînt trei antrenori pentru juniori şi unul pentru copii, toţi absolvenţi I.C.F.). Dar cum apar, aşa pleacă, pentru că în echipa I n-au loc de jucători importaţi ca Popa din Hunedoara sau Marin din Sinaia.

— N-am găsit nici metodele cele mai adecvate de colaborare cu asociaţiile şi cluburile din regiunea noastră care activează în categorii inferioare, pentru a promova pe cei mai talentaţi jucători — precizează **I. Chihaia.** Am crezut că unii dintre ei ni se cuvin de drept, iar pe alţii nu i-am apreciat la adevărata lor valoare. Din această cauză jucători ca **Mocanu, Iuhaz, Negrea, Dodu** au plecat în alte locuri din ţară. N-avem răbdare, alergăm după rezultate imediate şi antrenorii sînt nevoiţi astfel să neglijeze perspectiva.

— Vreau totuşi să remarc, spune **St. Hidişan,** activitatea susţinută de creştere a juniorilor la Făgăraş (antrenor, fostul internaţional **Gh. Albu**) de unde au fost reţinuţi la ultima tabără republicană patru juniori. De asemenea, la Gaz metan Mediaş au fost promovaţi în acest an cinci juniori (printre care şi **Dumbrean,** portarul naţionalei de juniori). Chiar dacă rezultatele nu vin imediat, esenţialul este perspectiva şi rezultatele dorite vin şi ele.

— La aceasta am început să ne gîndim şi noi, afirmă **I. Chihaia.** Sperăm ca proaspătul contingent de antrenori (provenit din vechii noştri jucători : **Proca, Hidişan, Mesaroş, Haşoti**) să-şi respecte promisiunea şi în curînd să avem jucători crescuţi în grădina noastră, cu dragoste pentru fotbal şi club.

Iată-ne la capătul itinerariului. Busola, ghizii şi marcajul balonului rotund, ne-au călăuzit paşii, demonstrîndu-ne că fotbalul braşovean dispune de bogate resurse materiale şi umane. În decursul anilor, balonul rotund şi-a făcut casă trainică în regiune, ridicată, aşa cum se obişnuieşte prin aceste meleaguri, pe temeliile pietrelor de munte.

Şi totuşi, raidul nostru anchetă a scos la iveală o serie de deficienţe din activitatea fotbalistică a regiunii. Nu de soluţii salvatoare au însă acum nevoie fotbaliştii braşoveni şi forurile lor de specialitate, ci de o **muncă perseverentă bazată pe îmbunătăţirea procesului de instruire tehnico-tactică ca şi pe un proces educativ complex.**

A rezultat ca necesară crearea unei largi filiere pentru creşterea şi promovarea tinerelor talente locale, acestea trebuind să nu mai facă anticameră, lungi perioade, la intrarea în primele echipe. Comisiile şi colegiile regionale, aflate permanent sub controlul şi îndrumarea concretă a consiliului regional UCFS, nu trebuie să uite că activitatea lor are un singur etalon de apreciere : **calitatea fotbalului.** Iar secţiile cluburilor şi asociaţiilor din întreaga regiune, mari sau mici, să contribuie activ la crearea unei atmosfere de muncă şi de răspundere conştientă, în care aportul concret al antrenorilor şi jucătorilor să poată fi cît mai bun.

Paul SLAVESCU